

λίαν με τοῖς σαχλαμάρες σου Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.)
Σήμερα οὐλ-λον τῷ ἀναουλιεῖν Κύπρ. || Παροιμ. φρ.
"Οὐσιος ἀναγουλιάζει ἄς ξεράσῃ (εἰρων. πρὸς δυσσαρεστού-
μενον) ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 205,404 || Ἄσμ.

Πάρε, γέρω, ἀποκοδά μου, | ἀναούλιασε ἡ καρδιά μου
Πάρε Συνών. ἀναγουλεύομαι 1, ἀναγουλίζω 1, ἀνα-
κατεύομαι (ιδ. ἀνακατεύω), ἀνακατώνομαι (ιδ. ἀνα-
κατώνω). β) Φέρω τινὰ εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ
αἰσθάνῃ διὰθεσιν πρὸς ἐμετὸν Κέρκ. Μακεδ. (Σισάν.):
Αὐτὸ τοῦ φαεῖ μ' ἀνιγούλιασι Σισάν. Αὐτὰ ποῦ μοῦ λές
μ' ἀναγουλιάζουνε (μεταφ. ἐπὶ λόγων προξενούντων ἀηδία)
Κέρκ. Καὶ ἀπροσ. μ' ἀναγουλιάζει = μοὶ ἐπέρχεται διὰ-
θεσὶ πρὸς ἐμετὸν Ἰθάκ. Κεφαλλ.: Μ' ἀναουλιάζει καὶ θὰ
ρενιόρω νὰ δὰ βγάλω οὐλα Ἰθάκ. Συνών. ἀνακατεύω,
ἀνακατώνω. 4) Κάμνω ἐμετόν, ἐμῶ Ἡπ. Κρήτ. (Βιάνν.)
Μακεδ. (Καταφύγ.) Συνών. ἀνακερώνω, ξερνῶ. β)
Μεταφ. ἀποστρέφομαι τι ἐξ ἀηδίας Ζάκ. Ἡπ. Θεσσ. Μα-
κεδ. (Καταφύγ.): Τὸν ἀναούλιασεν ἡ καρδιά μου Ἡπ.
Τὸν ἀναούλιασιν ἡ ψ'χή μ' Καταφύγ. 5) Ἰλιγγιῶ, ζαλί-
ζομαι Θήρ.: Ἀνεούριασα ἀπ' αὐτὸ ποῦ μοῦ λές. Συνών.
ἀναγουλεύομαι 2. 6) Γίνομαι τρικυμιώδης, ἀνατα-
ράσσομαι, ἐπὶ θαλάσσης Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.): Ἄσμ.

Ἀκόμα δὲν ἀλλάγαραν πέντ' ἔξι μίλια τόπο,
νεγούλιασεν ἡ θάλασσα, φύσηξ' ἡ τραμουντάνα.

7) Ἀναδίδω τὸ ἀπερροφημένον ὕδωρ καὶ γίνομαι
λασπώδης, ἐπὶ ἐδάφους ἢ καὶ ἐπὶ πηλοῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.
Γαλανᾶδ. Φιλότ.) Σέριφ. κ. ἀ.: Εὐτὸ τὸ χτήμα ἀνηγουριάζει
Φιλότ. Ἀνηγουριάζει τὸ ποτιστικὸ Ἀπύρανθ. Ἀνεγουλιᾶ
ἡ λάσπη Σέριφ.

ἀναγουλιάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀναγ'λιάρ'κους Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἀναγουλιάρικο οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἀναγου-
λιάρεις.

Ὁ προκαλῶν τὸν ἐμετόν: Πίττα ἀναγ'λιάρ'κ' ἦταν
τούτη. Μόφκειαισις ἕναν καφὲ ἀναγ'λιάρ'κου!

ἀναγουλιάρης ὁ, ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀναουλιάρης Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀναγούλα (Ι) καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ιάρεις.

Λαίμαργος: Γνωμ. Τὸν μαθημένον ἀναουλιάρην μὲν τὸν
κρατῆς (μὴ θεωρῆς τὸν καλομαθημένον ὡς λαίμαργον).
Συνών. λείξης, λιχοῦδης.

ἀναγούλιασμα τό, σύννηθ. ἀναούλιασμα Μεγίστ.
ἀναγούλασμα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀναούλιασμα Κύπρ.
ἀνεγούλιασμα Α.Κρήτ. ἡναούλιασμα Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγουλιάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

1) Ἡ πρὸς ἐμετόν διὰθεσις, ναυτία σύννηθ. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Τραπ.): "Ὁσαμε ν' ἀκούσῃ τῇ μυρωδιᾷ ἐκίνησε
τ' ἀνεγούλιασμα (ἐκίνησε = ἤρχισε) Α.Κρήτ. Αὐτὸ τοῦ φαεῖ
εἶναι γι' ἀναγούλιασμα Μακεδ. Εἶδα τὸ φαεῖν κ', ἐπᾶσε με
τ' ἀναγούλασμα Τραπ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀναγούλα (Ι)
Α 1. 2) Πρᾶξις ἢ λόγος προκαλῶν ἀηδίαν Κύπρ. κ. ἀ.:
Εἶντ' ἀναουλιᾶσματα ἐν' τοῦτα ποῦ κάμνεις; Συνών. ἀνα-
γούλα (Ι) Β 1, ἀναγουλιά 2, ἀναγουλιάτος 2.

ἀναγουλιαστικός ἐπίθ. Λεξ. Δεῖκ Μπριγκ. Βλαστ.
Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀναγουλιαστός < ἀναγου-
λιάζω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Ὁ προκαλῶν τάσιν πρὸς ἐμετόν ἐνθ' ἀν.: Ἀναγουλια-
στικά εἶναι τ' ἀστεῖα σου! Λεξ. Πρω. Πβ. ἀναγουλι-
μένο ἐν λ. ἀναγουλίζω 2.

ἀναγουλιατάδα ἡ, ἀμάρτ. ἀναγ'λιατάδα Δαρδαν.
ἀνουγλιατάδα Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀναγουλιάτος.

Ἀναγούλιασμα 1, ὁ ιδ., ἐνθ' ἀν.: Σήμερα ἔχω
ἀναγ'λιατάδα Δαρδαν.

ἀναγουλιάτος ὁ, ἀμάρτ. ἀναουλιάτος Κύπρ. ἡναουλ-
γιατός Ρόδ. ἀναγουλιάτὸ τό, Κεφαλλ. ἀνεγουλιάτὸ Κρήτ.
Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγουλιάζω.

1) Ἀναγούλιασμα 1, ὁ ιδ., Κρήτ. Κύπρ. Ρόδ.:
Ἐχω ἀναουλιάτον, ἐν-νὰ ξεράσω! (ἐν-νὰ = θὰ) Κύπρ.

2) Ἀναγούλιασμα 2, ὁ ιδ., Κεφαλλ.: Μὴ μᾶς λές
ἀναγουλιάτά!

ἀναγουλίζω Πόντ. (Ἀμισ. Ἀργυρόπ. Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ.) Μέσ. ἀναγουλίζομαι Καππ.
(Φερτ.) ἀναγουλίζ-ζομαι Καλαβρ. (Μπόβ.) Μετοχ. ἀνα-
γουλιμένο Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀναγούλα (Ι).

1) Ἐχω τάσιν πρὸς ἐμετόν, ναυτιῶ ἐνθ' ἀν.: Ἐπεν
πολλὰ κρασί τῷ ἀναγουλίζ' νὰ ξεράῃ Ὀφ. Συνών. ἀναγου-
λεύομαι 1, ἀναγουλιάζω 3, ἀνακατεύομαι (ιδ. ἀνα-
κατεύω), ἀνακατώνομαι (ιδ. ἀνακατώνω). 2) Ἡ
μετοχ. ἀναγουλιμένο = ὁ προξενῶν ἀηδίαν καὶ μεταφ. ἀπο-
τρόπαιος Καλαβρ. (Μπόβ.): Τοῦτο εἶναι ἕνα πρᾶμα ἀναγον-
λιμένο. Πβ. ἀναγουλιαστικός.

ἀναγούλισμα τό, Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν.) ἀναγούλι-
σμαν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ.) ἀναγούλιγμαν
Πόντ. (Κερασ.) ἀναγούλημαν Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγουλίζω.

Ἡ πρὸς ἐμετόν τάσις, ναυτία ἐνθ' ἀν.: Εἶδα τὸ φαεῖν
κ' ἐπᾶσε με τ' ἀναγούλισμαν Τραπ. Ἐπιασεν ἄτον ἕναν ἀνα-
γούλημαν καὶ κ' ἐπορεῖ νὰ καλατζεύ' (καὶ δὲν δύναται νὰ
ὀμιλῇ) Κοτύωρ. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἀναγούλα (Ι) Α 1.

***ἀναγουργουρένω**, ἀναγουργουλένω Πελοπν. (Λα-
κων.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γουργουρένω.
Σχηματίζω πομφόλυγας, ἐπὶ ὕδατος: Ἀναγουργουλένει
τὸ νερό.

ἀναγραίνω Ἡπ. —Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. γραίνω.

Ξαίνω, ἐπὶ μαλλίων ἢ βάμβακος ἐνθ' ἀν.: Παροιμ.

Ἀναγραμένο τὸ μαλλί, ξεστό, ἀπαλὸ τὸ στρώμα
(ἢ καλὴ ἀνατροφή καθιστᾷ εὐαγῶγους τοὺς ἀνθρώπους)
Λεξ. Δημητρ. Συνών. γραίνω.

ἀναγριαλλοῦ ἡ, Χίος

Πιθανῶς ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ οὐσ. *ἀγριαλλοῦ,
ὁ ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. γελλοῦ. Ἰδ. ΝΠο-
λίτ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 25.

Τὸ γυναικόμορφον φάντασμα νεράιδα (ὡς προξενοῦν
φόβον). Πβ. γελλοῦ.

ἀναγριεύω Κέρκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) —Λεξ. Δημητρ.
ἀνεγριεύω Σύρ. Τήν. Χίος ἀνεγριεύω Νάξ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγριεύω.

Α) Ἀμτβ. 1) Ἐξαγριεῖν Κέρκ. —Λεξ. Δημητρ.:
Ἀναγρίειρα ἀπὸ τοῖς βρισμέσ του καὶ τὸν χτύπησα Λεξ. Δη-
μητρ. Ἐνας ἀνθρώπος μὲ φρύδα ἀναγριεμένα Κέρκ. 2)
Μέσ. τρομάζω, ταρασσομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) —Λεξ. Δη-
μητρ.: Ἐκεῖ 'ς τὸ κρεβάτι μας κοδὰ ἦτον ἔχτε μὲ ῥωα-
λήθρα κ' εἶδα τηνε κ' ἐνεγριεύτηκα (ῥωγαλήθρα = ἀράχνη
δηλητηριώδης) Νάξ. Εἶδα ἕνα ἥσκιο κ' ἀναγριεύτηκα
Λεξ. Δημητρ.

Β) Μετβ. 1) Περιάγω εις ταραχήν, εξερεθίζω, έκτα-
ράσσω Σῦρ. Χίος: Γὰ νὰ πετάξῃ ἡ πέρδικα καταντεῖ νὰ
τὴν ἀναγριέψῃς (διὰ πέρδικα, ἡ ὁποία ἀδρανεῖ, ἡ συχάζει)
Σῦρ. Ἄ πάρωμεν τὸν ἀγριομέλισσον νὰ τὸν ἀνεγριέψωμεν
(ἀγριομέλισσος = βοῦς ἔχων χρῶμα μελίσσης, ἄ = θά.
Ἐκ παραδ.) Χίος 2) Προξενῶ φρίκην Τῆν.: Τὸ θεριὸ
ὁ ἀναγριεύει.

ἀνάγριος ἐπίθ. ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 67

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος.

Ὁ ἐξηγριωμένος, θυμωμένος: Θυμωμένος, πάντα ἀνά-
γριος.

ἀναγριτσιάζω Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. ἀναγριτσιάζω
Ζάκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. γριτσιάζω.

1) Συστέλλομαι, ρικνοῦμαι Ζάκ. Συνών. γριτσιάζω.

2) Ἀνατριχιάζω Λεξ. Βλαστ. 3) Ἐχω ρῖγος ἐκ
πυρετοῦ Λεξ. Μπριγκ.

ἀναγρίτσιασμα τό, Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγριτσιάζω.

1) Ἀνατρίχιασμα Λεξ. Βλαστ. 2) Ρῖγος ἐκ πυρετοῦ
Λεξ. Μπριγκ.

ἀναγρίωμα τό, Λεξ. Δεῖκ Περίδ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγριώνω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἐρεθισμός, παροξυσμός.

ἀναγριώνω Λεξ. Δεῖκ Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Πρω.
Δημητρ. ἀναγριώνου Θεσσ. (Ζαγορ.) ἀνεγριώνω Κῶς
ἀνιγρώνου Μακεδ. (Σέρρ.) ἀνηγριώνω Δαρδαν. Μέσ.
ἀναγριώνουμι Θράκ. (Μάδυτ.) ἀναγουρώνουμι Μακεδ.
(Σέρρ.) ἀνεγριώνουμι Θράκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγριώνω. Ἡ λ. ὡς
καὶ ὁ τύπ. ἀνεγριώνω καὶ παρὰ Γερμ.

1) Ἐρεθίζω, παροξύνω τινὰ ἐνθ' ἀν.: Μὴν ἀναγριώνῃς
τὸ ζῷο Λεξ. Δημητρ. Ἀνιγρώθ' κε ἡ καρδιά τ' (ἐξηγέρθη
πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν πράγματός τινος) Σερρ. Συνών.
ἀγγρίζω 1, ἀγριώνω 1, ἀναγγρίζω Α 1, ἀναγκάζω
Α 2, ξαγγρίζω, ξαναγγρίζω, παραγγρίζω.

2) Φωνάζω, κλαίω, ἐπὶ βρέφους Μακεδ. (Σέρρ.) 3)
Καθίσταμαι μανιώδης Λεξ. Δεῖκ 4) Φρίττω Θράκ. (Μά-
δυτ.) Συνών. ἀνατριχιάζω. 5) Μέσ. ἐπιδεινούμαι
Θράκ.: Ἀνεγριώθ' κε τὸ πρᾶμα.

***ἀναγροικῶ**, μέσ. ἀναγροίσκουμαι Καπ. (Σίλ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγροικῶ.

Ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι: Ἄσμ.

Χαπαρίτσιν τὴν ἔστειλε μὲ τοῦ πονλλιῦ τὴν γλῶσσαν,
Καλάνα ἀναγροίσκεται ἄς τοῦ πονλλιῦ τὴν γλῶσσαν.

Συνών. ἀγροικῶ 1, καταλαβαίνω, νοιώθω.

ἀναγρυλλώνω ἀμάρτ. ἀναγουρλώνω Λευκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. γρυλλώνω.

Διανοίγομαι, διατείνομαι: Ἄσμ.

Ἀνασαντζών' ἡ τρίχα του κι ἀναγουρλών' ἡ τρεῖπα του.

ἀνάγυρα ἐπίρρ. Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπ. (Καλάμ.
Κάμπος Λακων. Κορινθ. Σαραντάπ.) κ. ἄ. — ΚΠασαγιάνν.
Μοσχ. 84 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀνάγυρα Στερελλ.
(Αἰτωλ.) ἀνάγυρα Στερελλ. (Γαρδίκ.) ἀνέγυρα Θράκ.
(Καλαμ. Στέρν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀνάγυρος.

1) Ἐκ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ οὐχὶ τῆς συνήθους ἐπιφα-
νείας, ἀνεστραμμένως Λεξ. Δημητρ.: Βάνε τὸ σκέπασμα
ἀνάγυρα. Συνών. ἀνάποδα, ἀνάστροφα. β)

Ἐπτίως Λεξ. Δημητρ.: Γλιότρησα κ' ἔπρεσα ἀνάγυρα.
Συνών. ἀνάσκελα, ἀντίθ. πρὸς μὲν. 2) Στρο-
φάδην, κυκλοτερῶς, μὲ γυρον Θράκ. (Στέρν.) Πελοπ.
(Καλάμ. Κάμπος Λακων. Κορινθ. Σαραντάπ.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. Γαρδίκ.) κ. ἄ. — Λεξ. Πρω.: Καλύτερα νὰ πααί-
νουμι ἀνάγυρα κι ὅχ' κουφτὰ 'ς τοῦ β'νὸ Αἰτωλ. || Φρ. Νὰ
τὸ πῆς ἀνέγυρα (οὐχὶ ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ μὲ πλάγιον τρόπον)
Στέρν. || Παροιμ. Ὅμοιος πάει ἀνάγυρα πάει σπῖτι του (ὁ διὰ
πλαγίως ὁδοῦ ἐνεργῶν ἐπιτυχάνει τοῦ σκοποῦ του) Καλάμ.
|| Ἄσμ.

Νὰ παίρνω δῖπλα τὰ βουνὰ κι ἀνάγυρα τοὺς κάμπους
Σαραντάπ. Συνών. *ἀναγυρητά. β) Πέριξ, κίγκλφ
Πελοπ. (Λακων.) — ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. — Λεξ. Πρω.:
Τ' ἀνάγυρα χωρὶς Λακων. Τὰ δέντρα τὰ πυκνὰ τοῦ λόγγου
ἀνάγυρα ἐφάνταζαν πελώρια μπουκέττα ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν.

3) Μακράν, ἀπόκεντρα Θράκ. (Καλαμ.) Μακεδ. (Κα-
στορ.): Πέφτουμε ἀνέγυρα Καλαμ.

ἀναγυρεῖ ἡ, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀνάγυρος (II).

Τὸ φυτὸν ἀνάγυρος, ὁ ἰδ.

[**]

ἀναγυρεύω Ζάκ. Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπ. (Δημη-
τσάν.) κ. ἄ. — Λεξ. Δεῖκ Περίδ. Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ.
ἀναγυρεύω Κρήτ. ἀνεγυρεύω Κάσ. Α. Κρήτ. ἀνεῦρεύω
Μύκ. ἑνεῦρεύω Κάσ.

Τὸ μεσν. ἀναγυρεύω. Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν.
στ. 555 (ἐκδ. WWagner σ. 258) «τὸν κῆπον ἀνεγύρευα,
τὸν Ἐρωτα, τὴν κόρην».

1) Προσπαθῶ νὰ εὑρῶ, ἀναζητῶ ἐνθ' ἀν.: Ἀναγυρεῖ
τὸ δαχτυλίδι ποῦ ἔχασε Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ἄς τὸ σπῖτι μέσα μῆκανε καὶ τὴν ἀναγυρεῖγαν
Κρήτ.

Σὰν μοῦ τὸ πάρης, ἔπνε μου, πᾶρε καὶ φέρε μού το
νὰ μὴν ἐρετῇ ἀφέντης του καὶ ἑνεῦρέψῃ μού το

(βανκάλ.) Κάσ. Συνών. ἀναγορεύω 4. 2) Κάμνω
μνειάν τινος ἀπόντος, ἀναφέρω τινὰ Πελοπ. (Δημη-
τσάν.): Παροιμ. Ἀναγύρεψε τὸ γάδαρο νὰ δῆς τ' ἀφτιά του
(ἐπὶ προσώπου ἐμφανιζομένου, καθ' ὃν χρόνον γίνεται
λόγος περὶ αὐτοῦ). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀναγορεύω 1.

Πβ. ἀναγογυρεύω.

***ἀναγυρητά** ἐπίρρ. ἀναγιουρητά Πελοπ. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀναγυρητός.

Κυκλοτερῶς, στροφάδην: Ἐιδάη ἀναγιουρητά (ἔκαμε
στροφὴν ἀντὶ νὰ περάσῃ κατ' εὐθείαν). Συνών. ἀνά-
γυρα 2.

ἀναγύρι τό, Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀνάγυρος (II).

Τὸ φυτὸν ἀνάγυρος, ὁ ἰδ.

ἀναγυρία ἡ, Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀνάγυρος (I).

Περιστροφὴ: Ποῦ νὰ πάμε ἀπ' ἐκεῖ; — Ἐχει ἀναγυρία
ἡ ἀναγυρίες (εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃ τις μεγάλην περιστρο-
φὴν διὰ νὰ φθάσῃ). Πβ. ἀναγυρίδα, ἀπογυρίδα.

ἀναγυρίδα ἡ, Κρήτ. Κύθηρ. — Λεξ. Βλαστ. Πρω.
Δημητρ. ἀνεγυρίδα Θήρ. Α. Κρήτ. ἀνεῦρίδα Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) ἀνεῦρία Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀνάγυρος (I).

1) Κίνησις οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ περιστροφικὴ Θήρ.
Κάρπ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἀργεῖ τὸ νερὸ νὰ κατέβῃ,
γιατὶ εἶναι μεγάλη ἡ ἀνεῦρίδα ποῦ κάνει Ἀπύρανθ. Τύση
ἀνεγυρίδα ἔκαμα, ὥστε νὰ σὲ ξετρυπώσω Θήρ. || Ἄσμ.

